

מסכת סוכה

פרק ב משנה א

הַיָּשׁוֹן תַּחַת הַמָּטָה בַּסֵּכָה, לֹא יֵצֵא יָדָיו חוּבָתוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
בּוֹהֲגִין הֵיינוּ, שֶׁהֵיינוּ יוֹשְׁבִים תַּחַת הַמָּטָה בְּפָנֵי הַזִּקְנִים, וְלֹא
אָמְרוּ לָנוּ דָּבָר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַעֲשֵׂה בְּטָבִי עֲבָדוֹ שֶׁל רַבִּין
גְּמַלְיָאֵל שֶׁהָיָה יוֹשֵׁן תַּחַת הַמָּטָה, וְאָמַר לָהֶן רַבִּין גְּמַלְיָאֵל
לַזִּקְנִים, רְאִיתֶם טָבִי עֲבָדִי, שֶׁהוּא תִלְמִיד חָכָם וְיוֹדֵעַ שְׁעָבָדִים
פְּטוּרִין מִן הַסֵּכָה, לְפִיכָךְ יוֹשֵׁן הוּא תַּחַת הַמָּטָה. וְלִפִּי דְרָכָנוּ
לְמַדְנוּ, שֶׁהַיָּשׁוֹן תַּחַת הַמָּטָה, לֹא יֵצֵא יָדָיו חוּבָתוֹ: